

Nepodplatni se dopisi ne tiskaju. Prijavljeno se pisma tiskaju po 5 rub. svaki rodnik. Ognjat od 8 rodnikah stoja 60 rub., za svaki rodnik više 6 rub., ili u slučaju općeravnja uz pogudbu sa upravom. Novol se kliju postarekom naplatilcom (nagorno pustalo) na administraciuju „Naša Sloga“. Imo, prozimo i najbližu poštu valja točno oznaditi.

Komu list nedođe na vrijeme, neka to javi odpravništvu u otvorenju pisma, za koje se na plaću poštarino, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Iznaj svakog četvrtka na olozom arku.

Dopisi se novčadaju ako se natlekaju.

Nobiljogovani listovi se noprimalju. Predplata s poštarinom stoja 5 for., za svaku 3 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i 1 sa pol godinu. Izvan carovinu više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administraciuja nalazi se u Vln Toronto br. 19

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Gdje je bezvladje i skoro barbarstvo?

U Istri ima većih mjestnih obćinah, nego li u drugih pokrajinah Cislajtanije. Veće mjestno obćino imadu prednostih pred manjimi. Ono obavljaju lakše poslove pranoćanoga djelokruga i upravljaju lakše izmetkom i brinu se lakše za dobrobit obćinarah.

Poslove pranoćanoga djelokruga obavljalo su obćino istarske u zadnjih dvadesetih godinalh kako tako, čisto primijeno o. kr. oblastmi. Svoje vlnatite poslove obavljalo su velikom većinom žlo, i takove, koje su pred nosom nadzorne oblasti nad upravom obćinskoga imotka, slavnoga zomajlskoga odbora u Poreču. Svođa viših mjestnih obćinah u Istri nisu nit imali na misli dobrobiti dotičnih obćinah. Njim, kao što najjajunju pokazuju dvadesetogodišnja praksa, bilo je na misli, kako da potlajuno hrvatsko puđanstvo Istre. Njihova izvršujuća oblast puđala je, da se nastavljaju nezakonitosti, bezpravija, neuradnosti u obćinah, koje su u njezin talijanski rog puhalo, dođim im nastojala uništiti obćino, koje su redovitiije obavljale svoje poslove, al koje nisu u njezin rog puhalo, koje nisu htjelo tvoriti talijanske politike.

Poglaviti njezin amjer bio je širiti talijanstvo u pokrajini, i tomu smjernu žetvovala se jo svo, i dobrobit obćinah. Pačo, da se uspješnije proma tomu amjeru uzradi, radilo se jo izravno na uprepaćivanje obćinah, na osiromišavanje obćinarah, da se puk sa siromani postupa po dragoj volji.

Valjalo je za većinu istarskih obćinah, obstojećih iz gradića talijanskoga kao središta i iz hrvatskih selah i selanah. I dođim se jo u gradićih nastajalo, da se podignu ustanovah za kripljenje odnosno šironje talijanske svijesti, valjalo je za sela pravilo: plati pak buti. Za njo se njo napravilo nit nuđnih cestah nit vodnjakah, a kamo li školah, da u novije doba nastojalo se jo prekrojiti mu i crkvu. Seljak-Hrvat nek ostano kod motike, a ako čo se izobraziti, nek se izokrazi talijanski, nek usiše „dronvu kulturu“.

Istarski Hrvati, strpljivi kao i drugi već po naravi, snažali su dugo taj postupak. Pronuli su so kad njim je već do nokatah dogorilo, kad su se vidjeli na rubu propasti. Počeli su se služiti prava, koje njim zakon daje; u vrijeme izborah obćinskih zastupstvah dali su se na noge, išli su izabirati zastupstva, koja bi pošteno upravljala obćinskim dobrim, koja bi se brinula za njihovu dobrobit.

Ništa uravnijega od toga. Čovjek bio u kojem zlostajanju, nastoji si pomoći, a kad se još po zakonu i za zakon, redovito i za rod, proti bezzakonuju i naredu hori, tad svaki pošten čovjek nemože nego odobriti njegovu borbu i želiti mu šim povoljniji uspjeh.

Uza svu tako rekuć ukoronjenu vlnu protivnikah, imajućih av sredstva na raspolaganje i dobivajućih podpo-

rah s raznih stranah, neži su obćinari, priećeni i od onud, odkud bi se najmanja oćekivati moglo, u raznih obćinah uspjeli u svojoj borbi.

Da nit nospominjemo Kastva, koji je već pred više godinalh osujetio paklonsko namjoro svojih protivnikah, sjetimo se Buzata, Pazina, Zminja, Tinjana, Višnjana, Motovuna, Opretlja, pa i Grižnjana. Ako i nobijamo, koliko je nam poznato, narodnostno primjoso u ovoj posljednjoj obćini, ako i jo uništen izbor u predpć liaduje, ako i njo u svih obćinah bio najbratiji izbor načelnika, jedno stoji, a to jest, da su se svoiki obćinari zastitili doedanjoga gospodskoga gospodarstva, da njim jo dohijalo plaćati i ništa dobivati, da i oni hodo imati svoje, da hodo da se pošteno gospodar s obćinskim imotkom i da se obćinsko oblasti za svo jednako brinu.

Uz to htjono mogu se s vremenom popraviti dosadaju neko pogroško, i obćino moći čo napredovati kako valja, po zakonu i u rodu.

O nekih možo se to već sada reći. Nu kako su naše obćino podupirano u njihovu poštenu nastojanju, u redovitom upravljanju i uredovanju od strane zomajlskoga odbora, svim jo poznato.

List, izlazeći u Poreču kao da jo izvan saba kad pišo o obćinskih izborih, u kojih pohjeduju ili su pohjedili Hrvati.

Pišuć ob obćinskom vičo u Motovunu, voli da jo novi načelnik motovunski proti kmet, koji jo u podpisuje svoje ime, i da su sastorecavioćnikah šližni u njihovoj glavi. Pišuć ob obćinskim izborih u Opretlju voli, da jo svakomu jasno, kako jo škodna narodna politika protitalijanska u javnom življenju. Dovošljno jo, dodaje, spomenuti prava obćinah Pazin, Buzet i Zminj, da njim se pridruži odmah doja bezvladja i skoro barbarstva.

Mi držimo, da jo obćinsko vičo u Motovunu sastavljeno iz mužovalh poštenih, a poštenje v upravi vriedi višo nego li ućenost. Pošteno vičo možo naći vještih činovnikah, bez kakovih nobi se mogli upravljati nit mnoge talijanske obćine, u kojih nelkih ima načelnikah, koji jedva podpisuju svoje ime i savjetnikah, koji nit imena podpisati neznanu. Uprava nepoštećenih, ma bili oni još ućeniji, makar doktori prava i odvjetnici, mora dovesti obćinu u propast, ako se jih brzo sa uprave neodstrani. Mi neznamo koliko su vješti u čitanju i pisanju članovi motovunskoga vičo zajedno sa načelnikom, a ako jo onako, kako porećki list pišo, tjo je kriv, da jo tomu tako? Zar Hrvati u Istri upravljaju školami, u kojih se možo steći sposobnost u čitanju i pisanju i drugih znanostih? Obćinsko zastupstvo i mjestno školsko vičo bilo je talijansko; kotarsko školsko ičo je po većini ili izključivo tali-

jansko; slavni zomajlski odbor jo talijanski. Zašto se nisu to oblasti pobrinulo za škole, u kojih bi se jo okolićani motovunski mogli bili naučiti čitati, pisati i drugo? Popitaj se malo „bnbico“ kod svojih patronah, a Vi Hrvati Istre pamtite, da so Talijani, ni oni koji bi morali, na samo nebrinu za Vašo izbrazanje, prom i za to plućato kako i oni, nego da Vam so onda još rugaju, što nisto izbrazani.

Okladili bi se, da noima tako slabo obćinsko upravo u nijednoj pokrajini Cislajtanije kao što jo bijačo u Istri u ovo dvadeset posljednjih godinalh. To najboljo kaže dosadanja talijanske uprava buzetake, da no navajamo drugih, da ostanemo pri onih, koje navajla porećko trubilo. Kako s a računati prećilih upravah u buzetakej obćini? A što jo učinila bivša puđinska uprava za izvnugradsko obćinavo? Nogo to bijačo pravo gospodi u Poreču i drugud, o tom oni kute, a napudaju na obćinsko upravo hrvatsko još prije nego li upravljati počmu. Identificiraju jih s bezvladjem i skoro barbarstvom, a da njim drugo prigovoriti nemogu nego, što su hrvatsko. Neosvrćuć se na takovo strastveno pisanje, kojim se obćinsko upravo hrvatsko bezrazložno istovjetuju bezvladjem i skoro barbarstvom, i tim draži najmnogobrojnjiju narodnost u Istri, pisanje, koje se ipak nezapionuju, mi i ovom zgodom savjetujemo našim upravam samo sljedećo: Pohijezite, tućno svo činove i propuste prećijšnjih talijanskih upravah, pak jih dojte tieluti putom „Naša Sloga“ nkar i u posebnih otislih, da budeto pak moglo i vi i svi Vaši privržionici odgovoriti na noosnovana spoštovanja naših protivnikah proti Vašoj upravi, to da bude svakomu i svagda jasno, gdje jo bezvladje i skoro barbarstvo.

D O P I S I.

Sa Osorščico početkom kolovoza. Naprezanje naših izrodah postiglo jo svoj cilj. Ministarstvo jo odlučilo, da u Nerezinah ima biti talijanska škola! Ovo so jo pitanje vuklo već mnoge godinalh, a danas jo riešeno na škodu ono čisto hrvatske obćine, omamljeno i pokvareno šarenjaćkim duhom. No pitamo odkuda po popisu godine 1880. u Nerezinah 700 Talijana, a tok 340 Hrvatah, jo znamo kako so onda kovali Talijani ovadn i po Istri. Al da bi i bilo u Nerezinah samo 340 Hrvatah, zar oni neimaju nit taliko prava, da kad so na svaki način hodo nametnuti svišana talijanska učiona, njim se no dade niti parabolika? Pa čo nam još tkogod kazati, da nam pušo povoljan vjetar ozgora. Jest, vjetar jo toll povoljan, da ako nam no pomognu talijanske matice, kojimi hodo g. Zueck, da silom zamieni staro hrvatsko, mi pogibosmo!

Ovada, kojom so jo riešo poznati vam pripor glade hrvatskih namirah medju gg. popom A. Kirinčićem i Salatom, no daje ovomu mirna erca. On voli, da nećo i uspred primati hrvatskih namirah, drugimi riećati, on hodo čo uvijek prkosi

zakonu i pravici. Čim mu jo bila dostavljona osuda, potvrđjena i od višeg tršćanskog sudišta, požurio so, da pita u Poreču svjeta, kako mi so jo ponašati i kako čo so parbano troškovo platiti. Iz Poreča mu neodvrstišo, da bi ovo troškovo imao snatiati on sam, jo jo protuzakonito uzkratio izplatu i odilo hrvatsku namiru i no svjetovašo ga, da unapred bude pamotniji i pravodniji, već mu rekodšo, da neka prije uprava bratovšćinah odluču, kako i odaklo čo so troškovo naknaditi, a ujedno neka odludu, no bi li bilo shodno i mogudo plaćati orkvam njihovu trećnu poštariskimi naplatilnimi; a tim bi so izbjogo obćini primati hrvatsko namiro. G. Salata bio jo takodjer umallo pokrajinski odbor, da bi so pritužilo na carovinsko listi državno sudište, al mu jo on odgovorio, da to na njoga spada.

Dne 28. julja izno jo gosp. Salata dopla pokrajinskoga odbora na sjednici upravo osorških bratovšćinah. Ondjo su svi članovi upravo izjavili, da bratovšćino neimaju šim naknaditi troškovah a zastupnici orkvah izjavilo, da zakonom njim pripudajuća trećna mora njim biti u oloznoj izpladoni i da oni no dopuštaju, da so od njihova što odklone za nakuudu troškovah, unpredniti upravi nezakonitim i hrvatskim postupkom g. predsjednika. Kukuova bi to pravica bila, kad bi nezakonitna orkva morala sama šoiti platiti dio troškovah, koje njoj mora sama uprava bratovšćinah ili boljo g. Salata podupno naknaditi?

Po uputi pokrajinskoga odbora bude glasom predsjednikovim odlučeno, da čo unapred izpladivati orkvo poštariskimi naplatilnimi.

Pitamo mi, jeli možo poštariska primita (recepte), gdje njo nikada zavodeno zašto so novno šnje i njo kazano jo li tim dug izpladen, zamontiti biljogovanu i redovitu namiru? Komu so mihi rod u novčanih podovih i komu njo razum stranuđarakom strahću zaslupljen, kazati čo, da to njo jedno to isto. U Poreču i u Osoru mihi so drugodjo.

Daljo pitamo, tko čo snatiati taj nrvčan trošak? Zar orkvo? Al ovo imaju primiti cijlu trećnu bez odbitka poštariskih troškovah, kojih nje trebato. Zar zakludu bratovšćinah? To njo za nju koriatu!

Nego mi smo vlićni gledati u Istri kako so bez koristi i potrebe razuplje javni novac, pa so no bi predudili kad bi to g. Salata učinilo i kad bi mu to pokrajinski odbor odobrio.

Pogled po svietu.

Trst, dne 15. agusta 1888.

Austro-Ugarska: Dne 12. t. m. prošlo jo dovet godna, da jo grof Taaffe prouzeo predsjedništvo austrijskog ministarstva ustrojiv ujedno skoro posve novo ministarstvo. Nakon dovetogodišnja njegove vladavine neima narodn ili stranke u Austriji, koja bi mogla ili htjela kazati, da jo tom vladavinom posve sporazumna ili zadovoljna. Nezadovoljni su Niemci i Talijani a najviše Slavoni, koji većinom još uvijek uzaludno oćekuju, da se zadovolji njihovim pravodnim željam i zahtjevom. Tajni se nemože, da jo Taaffe ovdje ili ondje u kojoj malenosti zadovoljio pojedinim slavenskim plemenom, no glavni uvjeti ostadoše većinom kod svih, naporo kod nas je želj Slavenah, neizpunjeni. Mi u Prinsorju noiznamo so skoro nićim poihvaliti, što bi nam bilo ovo ministar-

stvo u narodnom školskom ili gospodarstvenom pogledu koristna ili dobra pružilo. Grof Taaffe može se pako pohvaliti, da vlada oto desetu godinu, al na tom imade se zabaviti višu slavenskoj popustljivosti nego li obzirnosti njegovoga ministarstva napram Slavenom.

Naša braća u Koruškoj slave izbornu pobjedu izabrav na mjesto pokojnoga vodje koruških Slovanaca Andrije Einspiolera, njegovoga netjaka Grgura Einspiolera, koji će bez dvojbe sloditi stope svoga velikoga rodjaka.

Ovih dana vrše se izbiri u političkom kotaru koparskom na mjesto pok. zastupnika Križanaca. Ovog čodna biti će izabrani fiducijari, koji će izabrati dne 30. agusta zastupnika u Kopru.

Zemaljski sabor za Istru sazvan je za dne 27. t., m. prije daklo nego li bude objavljen izbor u Kopru.

K vojničkimi vjezkam u Bolovaru, kamo dolazi cesar i kralj, doći će i englezki prijestolonasljednik princ vaskoiki.

Brzojavila biskupa Strossmajora na ravnateljstva kievskoga avoždiljku prigodom avoždanosti o devetogodišnjici pokrštenja Rusije, začala je neprijateljom Slavenstva silnoga posla. Židovsko-liberalna štampa metnula bi slavnu biskupa na križ samo da njoj je to moguće.

Posljednjih danah pisalo se mnogo, da će odstupiti hrvatski ban grof Hodorvary, a na njegovo mjesto da će doći mladi grof Pejačević.

Srbija: Kraljica Natalija, koja se nalazi opet u Perizu, dobila je poziv od srbskog konzistorija, da si imenuje zastupnika, koji će u zagovaranju kod razpravah konzistorija o razstavi braka. Kraljica bi bila rada sama došla, da se brani, ali znajući, da toga kralj dopustio nabi, izabra si zastupnikom bivšoga ministra Pirošancu.

Bugarska: Volevlasti da se ne mogu složiti kako bi odpravilo princa Koburga iz Bugarske, pramda su svi u tom složni, da mu tamo naima obštanka. Vodje pojedinih stranku dogovaraju se jur kako bi se u glavnih točkah složili u slučaju, da princ zapusti kneževinu. Reč bi, da ga i njegovi prijatelji u i izvan Bugarske na ujedilu ostavljaju.

Rusija: Ruski prvaci viodaju i razprljaju, da li bi se imala odpraviti ili zadržati pokrajinska zastupstva ili takozvana zemstva. Konservativni dokazuju, da se timi zastupstvi ništa postiglo nije dočim tvrde liberalci, da ona nisu ostala bez dobrih posljedica.

Franczka: U nodljivo birati će tri departamenta svoje zastupnike u narodni parlament. Republikanci se nadaju, da će skoro svuda njihovi kandidati prodići. I poznati general Boulanger kandidira na više mjestih.

Italija: Talijansko čoto pretrpile su opet poraz u Masvici. Brzojavljaju naimo od tamo, da bijaše jedan odio talijanskih četah od abisinacah napadnut i potućen. Poginulo da je 5 talijanskih čestnikah. Pak da Talijani nisu juvaci za primat batine.

Belgijska: Kralj Leopold putuje u Englezku, da tamo uredi nekoja kolonijalna pitanja srednje Afrike.

Njemačka: Sudeć po pisanju njemačkih službenih i poluslužbenih novinah nisu Nemci zadovoljni sa uspjehom dogovarah izmedju carevah u Petrovom dvorcu.

Franina i Jurina

Fr. A la, ma sam se namijel neki dan na vrh Uški.
Jur. Dragi ti čomu?
Fr. Pazinska gospoda su se pripoljala gore na volih i na kravah, kako i no kada židavi kada su se solili, na obogađu zemlju.
Jur. Ča se nisu bali, da bi mogli provagnut tamo na hrvatsku stran.
Fr. Nisu otoli tamo ni pogledat, vod su mahali s fašoli Ozatom, ki su peljali kapulu i plpo.
Jur. Ma, poročka kuma piše, da su prišli na Ušku muški i žensko hodat, pak jih do naba hvali, da su junaški hodili.
Fr. Tor znaš, da vol nemore žisto do smnoga vrha, kako ne primca žista al tovar.
Jur. Tako li tako!
Fr. Ho, ho, o! Olganac!
Jur. Jur moreš pueli ljudi na mtru.
Fr. Al smu otol poslat onoga elgna va Oprtlj do gompodi kobilimu prodat.
Jur. Bil je ved tamo, pak su kupili od njega tovarila sa rihot za gradeko šarunjska, a kobila da nobi imoli komu rasparkt, sad da to se naši kmoti pasat aukun krulom i vodom, a glasovat da to za svojo pravo mužo.
Fr. Poštena njim vera!

Različite viesti.

Prevljniš dar. Njog. Volič. or i kralj Fran Josip I. doprovao je na svojo blagajno for. 200 za popravo crkve i župnog stana u Pazinu.

Izbori fiducijarah u Buzotu obavili se dne 13. i 14. u najvećom miru i redu. Prvog dana glasovalo je narodnih biračač 81 u protivnik niti i jedan. Drugog dana t. j. dne 14. glasovalo je narodnih biračač 121 u protivnik opit niti jedan. Glasovalo je daklo u svemu 213 narodnih biračač, izabrav 28 fiducijarah, koji će dne 30. t. m. svi dati glau narodnomu kandidatu. Bijaše nam kod izbora nekako neoblačno nevideti niti jednoga protivnika, koji se poručaše u bijlju kuo i zvodiva. Uzn je pako vladno svuda i otele vrijeme uzoran mir i red, zaslugu ja u prvom redu naših biračač, koji su se pomašili kao uvjek ozbiljno i triezno; no zaslugu idu ponešto i našo šarunjsko i mutičko, koji se sakriše znajući da su prošla ona kraana po njih vremena, kad su je moglo bezkaznjeno bušiti, izazivati i uzamirivati mirno miso birača. Svaka hvala daklo našim prvakom na Buzošćini, koji su uspostavili mir i rod u onoj obćini, a čast u slavu njim i svim njihovim doštim biračač, koji si osvietišaše i dana 13. i 14. agusta svojo pošteno lice. Živili birači buzotske obćine!

Obćinski izbori u Oprtlju. Od tamo pišu nam 14. t. m.: Dne 21., 22. i 23. t. m. obaviti će se opet izbori za našo obćinsko zastupstvo. Sarenjaško podrečnico klato se uvjek po našoj obćini, da pomuto i prevare puk za predatojeb izboru. Došlo ih i u Brda ali su tuj odmah bill poplašeni; kušali su sroču i na Gradoni i Topolovu, ali uzaludan njim bijaše trud. Pošli su napokno i u Ždronje svojom glasbom, gdje bijaše primljeni od 3 ili 4 kornjalskih propalcah. Pogostili ih sa par "A viva" i ništa drugo, jer im jina falo komu postoli komu hlado a nekomu i klobuk, tako da su jedni prihićili drugim. Oprtljska gospoda i naši šarunjski mislo, da imaju u žepu pobjedu izbornu, ali da bi pravo znali kako su nas ogorčili, kad su uništili prvo izbore, nabi bili toga zaista učinili; ako toga ne vjuruju čomu njim do malo danah pokazati što su oprtljski šćvari.

Ososina ili ozoner. U posljednjom broju spomenuli smo, da su žitilji motovunske obćine mjuacca agusta prežie go-

dno upravlili molbu na Njog. Voličanstvo u Bođu, da se uredi težki dugovi dosotino. Sada nalazimo u posljednjom broju poročkoga listica kratko izvješće sjednice, što ju je držala zemaljska junta u Poroču dne 6. julyja t. g., a u tom izvješću čitamo, da su sa potrebitom razjaanjenjom povraćeno e. kr. namjostništvu molbe žitilja motovunske i oprtljske obćine, što su ju upravili na Njegovo Voličanstvo, to molba žitilja Grimalde, što su ju upravili na Njegovu prouzvišćenost ministra predjedanika g. grofa Taaffe-a u Bođu. Iz toga doznajemo, da je molba Motovunaca ležala preko 8 mjeseci kod zemaljske junte u Poroču tako, da su molitelji bili prisiljeni pokuriti u Bođu riešitbu rošeno molbo. Opaziti nam je još, da su pako molbu za procjenu proš istim moliteljem datirano od mjeseca aprila tekuće godline, prem se je mollo, da se zaustavo ovrni koraci dok nestigne riešenje.

Istarski sabor sazvan je, kako javljamo i na drugom mjestu za dne 27. tog mjuacca.

Iz Herpelja nam pišu, da je usljed javnih i privatnih prihvalih ravnateljstvo državno željenzice poduzelo istragu proti nekolicim ondanšnjim željenzičkim činovnikom, poslužnikom i krmčevic, koji su na onaj postaji škandalozno prizoro izvadjali, o čomu bijaše govora u "Fiducisti" i "Njokoj Slogi". Istragom se dokazalo, da bijaše prijava temeljito, jer je više spomenutih osoba što globom, prestavom ili odpuštenim službo kašneno. Sada je uvodan red na našoj postaji, gdje vidjamo nova, prijavnija i pravdnija nam lica. Otvaran je i našojnoj za mjesto krmčara na postaji u svatko žol, da su isto podile čurjaku poštom i tromu, naposu takovomu, koji pozna našo odnošaja i naš jomli.

Delavsko podporno društvo u Paznu privodjelo sa dne 30. t. m. veliku veselou u vrhu. Al mondo novo" prigodom godišnjice blagotvornoga društvenog zavista i rođendana svoga pokrovičitelja Njog. onrako i kraljevsko Visosti kraljeviča Ludolfa. U jutro u 8 sati polaze članovi društvenom zavistom i glasbom na delu u crkvi sv. Antona novoga, gdje će se čitati sv. misa. Društveni pjevalni odpraviti do glingulsku misu g. Kosovoh. Pošlijo podno i to oko 7 sati započeli do veselou u redonom vrhu skladolca programom: 1. Godba "Najrožij", korončica. 2. Poverst: "Sokolska", muški zbor. 3. Nagovor predsudnikov. 4. Godba: "Česarska hymna". 5. Nadvod: "Pozdrav", zbor sa bariton-solo. 6. Godba: "Potpourri slavenskih napjevov". 7. Stritar: "Mojca", doklanjuje gospina Nadliškova. 8. Godba: "Oj Hanova". 9. a) Carl: "Slavjanka" i b) Volari: "Voaolu družba", mešani zborovi. 10. Vilhar: "Bojnu pemna", muški zbor. 11. Godba, pramta zabava i umetni opjaji. — Uzaludin k veselou za svakoga 30 novč. Člaji pelhod namlonjen je društvenaj mirovnoj zaklad.

Glavna skupština Bratovšćino hrvatskih ljudi u Istri, održavati će se, kako je razvidno iz "Oglasa" na tročoj stranici, dne 8. septembra t. g. u 8 sata pošlijo podno u "Narodnom domu" u Krasnu. Upozorujmo naše štataloje i svo prijateljo naše "Bratovšćino" na ređoni oglaš, preporočimo gg. članovom, da se u što većom broju na skupšćinu dostaviti izvole.

Konštir: ravnje zastupstva u Tinjanu. Kako bijaše onomačno javljeno, konštiriralo se to dne 8. t. m. novo obćinsko zastupstvo u Tinjanu u najljepšem redu i krasnoj slogi. Iz Pazina došao je zam kot. glavja poglaviti g. Ivan Stancig, koji je prošitao dotično petagrafski zakon pak isto u hrvatskom jeziku liepo razumao. Pozvan najstariji zastupnik, da znejedno predjedničeku stolu, progovori baš par liepih rieči proporučiv svojim drugovom, da biraaju složno načelnika i viečnike. Izabran bijaše jednoglasno naš prvak gosp. Šime Došar načelnikom a isto tako jednoglasno i obćinski savjetnici. Nakon toga položiše novoizabrani prisegu u ruke g. kot. glavara. Zatim izreče sam g. glavar vrlo liep govov proporučujut načelniku, savjetnicim i ciolomu zastupstvu slogu, marljivost, mudru i trieznu upravu, točnu i strogo vršeno zakonalah državnih i zemaljskih, napokon odanost napram prućnosomu vladaru caru i kralju našemu. Končno zahvali se odstupajućomu načelniku g. Dopiri. Novoizabrani načelnik zasjednuv predjedničeku stolu, reče po prilici sljedeće:

Voletošćani zastupnici! Kad sam ved potažio svečano obećanje ili prisegu izvalite mi dopustiti, da vam prozborim nekolicu rieči. Svim vam je bez dvojbe dubro poznato zašto smo se danas odu sakupili. Svake tri godine se po zakonu obavija obćinsko zastupstvo, i oto kod prošlih izbornih hotie naš puk počastiti nas

ovda prisatno zastupničkom časti, pokazav tim, da polako u nas popurno povjorjeno, izručivši nam obćinski imetak, da svlastno i pošteno s njim upravljamo, te da budomo pravti otol naše obćine. Vi pako danas složno ovdo sakupljeni htjedoste monu odlikovati višom častju, izabrav mo naimo svojim glavarom, častju provieskom za osobu mog nizkog zvanja i bromonom pretežitim u sadanjih okolnostih za moje slabašno silo.

Nu kad je želja puka takova i Vi gospodo zastupnici to hotoste, primiti ču to breme, nu uvjoravam vas poštom rieči, da neprimam oto časti iz častobitnosti nego iz pravo ljubavi do vas i do puka, a kojim dielim i dieliti ču žalost i veseljo. Ne naslanjaj se na moje nedovoljno znanje nego na pomoć božju, pomoć Vašu, blagotaklonost ovdo prisatnog poglavitog gosp. kapatana za koga vas pozivljem, da svi složnim naklonom počastimo (na što mu se svi naklonilo) oduvajm se i na radinost se koju vam obćojam, da ču ju u svakom obziru na korist obćine uložiti. Sada mi je napokon opomenuti vas neizključiv niti soba da nije časti brez dužnosti, a toga držim, da smo mi svi uz podoljenu nam čast i na dužnost, vozani. A kakva je ta dužnost?

Najprijo na našuvanje i umnoženje obćinskega imetka, kojim smo dužni mudro, triezno i razborito gospodariti i slm koristitlje za našu potrebu trošiti. Drugo, da svimi silami složno i jedinstveno nastojimo, da se popravi i uspostavi pravni mir i prava ljubav do Boga i brata svoga te da se nobudu višo dogadjaju stvarnih anblanjiljih, koje su vooam aramotno, škodljivo, da i pogubno za ciolu obćinu. Svatil od nar ču dobro znati, da smo kao pravil kršćinski dužni ovršivati i državno, zemaljsko i obćinsko zakone, koji štite našu slobodu i ajogurnost, zakone koje ju potvrđo naš promili otac, promilostivi cesar Fran Josip I., komu vas pozivljem, da kao vjorni podanici samomu kilekno trokralji: "Živio naš promilostivi cesar Fran Josip I." (ušto svi uzličeono kilekmo umnoženje živio!)

Nakon toga bijaše svršeno ta važna sjednica to podje svaki po svojom poslu. Tm je došla obćinska uprava u narodno ruklo, iz kojih se neču bude li rada, slogo i ljubavi, ved nikada izmanknuti. Protivnici narodni grozili nam se Koprom i Gradiskom o mi smo mirno dušo dočali osudu oblahtiti znajući, da pravda i zakon kvedno pobediti mora. Sada ju daklo nastalo ču ba slogo, rada i šteditjo a Bog dao opamotili su i oni, koji su bili nomiri i nerod postjali.

Izpit u pučkoj školi u Mokocičah. U utorko dne 7. o. m. držao se ju u našoj školi zaključni izpit pod predjedničkom nadolnika iz Lovrana g. Turčića. Ponajprijo odoše djeca u liepom rodu u crkvu, da Bogu zahvalju, što se ju udostojno uzdržati ih liekom obćinske godline živo i zdrave. S djecom išlo u takodjer i roditelji. Svotu mian služio je volečastni i volezapaljeni naš gospodin župnik Marin Šoto Šumbarac. Na šloli djeca i roditelja sjalo se njelo: tajno blaznavstvo i to zato, što su djeca dobro znala, da je napokon nudošlo vrieće žotro, gdje će svatko pobrati ono što jo pošao u školi, a ujedno nastalo doba, gdje će se oni naužiti matke vriede slobode, a roditelji su se veselili, vidieći ovako djecu zadovoljnu i sročnu. Kad so jo služba božja svršila, zapjeva g. župnik kod altara pjesmu: "Tob e Boga u u l i m o. Odmah zatim razbore se po crkvi glae orgulje, a u isto vrijeme nastavio djvojčice dobruhan uvježbano pjevati pjesmu, dakako uviek praćono orguljami. Osobito valja nam tuj iztaknuti gdjeju. Mariju Veličoh kao darovitu orguljašicu. Kolika li je pred dvio godine vladala u našoj crkvi jednolčnost, jer so je na orguljami uviek jedno drnkalo, dočim sada znado više puta rećona gospodjina svojimi liepimi varjancijami mnogo uzhititi, to i nehotice krasnom harmonijom prinukati vjorne na što vedu poobžnost. Mi čostitamo gdjeju Mariju Veličohovju baš od sročna na liepom uspjehu, što si ga ju u kratko vrijeme znala steći, želeći, da bi takodjer uztrajala u liepoj umjetnosti, za koju ima mnogo prirodjonoga dara.

Po sv. misi vradila se djeca u školu. Što da kažemo o izpitu? Nećemo se baviti potankostmi, jer bi to bilo snama suvišno za ono, koji poznadu vrlinu i vještčinu g. učitelja Adolfa Just-a. Mi ćemo samo spomenuti to, da tim izpitom bijaše svi prisutni zadovoljni, i težko da bi megao prigovoriti štogod našomu učitelju ma i onaj, koji traži u našem oku slamicu, dočim sročim sročje gredo nit ne vidi. Al ne samo učitelja, već i g. vjoročitelja Josipa Gajtana ide velika hvala, što jo toli liepo pripravio ovaju djecu u nauku vjoro. S toga

